

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED: Szerkesztőség: Deák Ferenc uccá 2. Telefon 13-33. ~ Kiadóhivatal, kölcsönkönyvtár és jegyiroda: Aradi uccá 8. Telefon 306. ~ Nyomda: Löw Lipót uccá 19. Telefon 16-34. « « « « «

VASÁRNPAP, 1926 NOVEMBER 28

II. ÉVFOLYAM, 275. SZÁM

MAKÓ: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Uri uccá 6. Telefon 151. szám. « « « « «
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Református templom-bazár. Telefon 283. szám. « « « « «

Előfizetési ára havonta 40.000, vidéken és a fővárosban 45.000, külföldön 80.000 K. Egyes szám 2000, vasár- és ünnepnap 3000 K

A szimbolum.

Nem igen szeretjük ezt a szót, mert kevés lejárattal szava van a magyar közéletnek, mint ez. Itt mindennek van szimboluma és különösen választásos időben miránk szimbolum. Ez nem is lenne baj, csak hogy a jelölt urak rendszeresen nem annak a szimbolumai, amit vallanak. A szótartás szimbolumáról meg lehetne mintázni a szószegés szobrát, a magyar intranzigenciáról a köpönyegforgatását, aki »józan« liberálisnak hirdeti magát, az a reakciót ringatja a szíve sötét-kamrájában és aki az aranyközéputat vállalja programul, az ólmos botokra támaszkodva járja az útját. Minden szimbolum mögött más van, mint amit a szónoki emelvényen ábrázol és ezért a magyar közéletet ma legkifejezőbben olyan palack szimbolizálna, amelyben össze van öntögetve savanyu lóré, keserű csiger, sörálja, bundapálka, de a fölirata szerint nektár van benne, az istenek itala. Ami annyiban nincs is igazság nélkül, hogy az ilyen italt csak a halhatatlan istenek bírják el, — de a nemzet, amelyet ezzel itatnak, belepusztul ebbe a filtrába.

Nem szeretjük a szimbolum szót és most mégis azzal köszöntjük a szegedi liberális ellenzék listavezető jelöltjét, Rassay Károlyt programbeszédje reggelére, hogy ma a magyar nép benne látja a kossuthi eszmét, a függetlenségi gondolat szimbolumát, amely eszmét és gondolatot az idők viharában és a szenvedélyek föllángolásában egymás nyomába lépő politikai alakulások elejtettek, elhalványítottak és megtagadtak.

Pedig minél khaotikusabb a jelen és minél bizonytalanabb a jövő, annál jobban kell ragaszkodni mindenhez, ami a multban érték volt s alkalmas a nemzeti érzésű tömegek összefogására. És semmi úgy meg nem állta az idők próbáját, mint a demokrácia politikája, amelynek tizparancsolatát a negyvennyolc villámlása és menydörgése közt Kossuth Lajos nem törekény kőtablákra, hanem a magyar tömegek pszichéjébe írta bele, amelyet egyik generáció a másikra hagy örökbe. Kossuth neve ma is eleven erő és nem múzeumi emlék s az ő politikája, amely egész a világháborúig a magyar hitnek, a magyar gondolatnak, a magyar reménykedésnek világosságát árasztotta a dualizmus gályáját húzó nemzetre, az ő politikája ma is az egyetlen, amelyre a jövőt építeni lehet, mert csak ez folytatja életét kipusztíthatatlanul a magyar nép lelke mélyén. Szenvédélyek vihará friss hajókat hozhatott a történelem régi vizeire s új jelszavak hullámaival duzzasztotta meg ideig-óráig: a mélységeket: azok a hajók mind el fognak sülyedni szedett-vedett rakományukkal s csak az marad, amely Kossuth zászlóját lengeti s ennek védelme alatt hozza a szabadság, a polgári demokrácia, a magyar jövő alapköveit.

Alig néhány esztendeje, hogy Kecskemét piacán a kurzus szónokai kiátkozták a magyar történelemből Kossuth Lajost, mint destruktívot s most a választások nyitánya gyanánt egy miniszter ugyanazon a helyen azt hangoztatta, hogy a mai Magyarországon tulajdonképp ő csinálja Kossuth Lajos politikáját. Már természetesen a maga módján: numerus clausus-sal, szólás- és sajtószabadság megtiprásával, szolgabiráival és csendőrcivel. A történetírás nem tud arról, hogy Kossuth Lajos ilyen eszközökkel teremtetnie volna meg az új Magyarországot. Ellenben a történetírás feljegyezte azokat a szavakat, amelyek

lyeket Kossuth Lajos negyvennyolc őszén, első szegedi útjában mondott, esküre emelvény kezét Szeged polgársága előtt azon a helyen, ahová ércebe öltözöttén tért vissza:

— Esküszöm a mindenható Istenre, ki védi az igazságot és megbünteti a hitszegő árulót; esküszöm, hogy a népszabadságból egy hajszálnyit utolsó csepp véremig elraboltatni nem engedek; esküszöm, hogy a szabadságot védeni fogom, míg karomat fölemelhetem. A magyarok Istene úgy segeljen és úgy áldjon meg engem!

És talán érdemes visszaemlékezni azokra a szavakra is, amiket Világos előtt egy hónappal mondott Kossuth a Dáni-ház erkélyén, utolsó nyilvános beszédében magyar földön:

Működik a Vezuv.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Nápolyból jelentik: Hosszu szünet után a Vezuv ma reggel óta ismét működésben van. A kráterből óriási füstfelhők szállnak fel, amelyek szinte a napot is elhomályosítják. — Közvetlen veszély

— Talán Szegedről fog a szabadság Európának kihirdettni: s vagy egy nagyszerű sir vár rá, hol a világszabadság eltemetetik, vagy terített asztal, hol a szabadabb lett népek élvezik a boldogság áldomását.

Érdemes ezekre a szavakra visszaemlékezni most, amikor többről van szó, mint szokványos képviselőválasztásról. Nagy jelentősége van annak, hogy Szeged népe vallomást tesz-e a kossuthi eszmét, a függetlenségi gondolatot szimbolizáló ellenzéki vezér, Rassay Károly mellett, — vagy fásultan és csüggedetten belenyugszik abba, hogy a Kossuth nevével visszaélő és a Kossuth minden tanítását meggázoló kurzus vigye tovább a nemzet hajóját a végső katasztrófa felé.

Cáfolják a román király haldoklását, lapokat koboznak el és szüneteltetik a telefoni.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

Bukarestből jelentik: A kormány a király egészségi állapotáról a külföldi sajtóban elterjedt hírek következtében a bukarest-belgrádi telefonforgalmat, amely Bukarestet a nyugattal összekötötte, péntek estétől szombat estig szüneteltette. Ma este azonban a forgalom ismét megindult és a beérkező jelentések szerint a király állapotáról elterjedt hírek tulzottak.

A kormány hivatalosának hire szerint a király ma fogadta Avarescu tábornokot, akivel folyó ügyeket tárgyalt, ebből arra következtetnek, hogy a király állapotában javulás állott be.

A »Szociálistikus« című lapot, amely »Döntő események előestéjén« című vezércikkben foglalkozott a trónöröklés kérdésével, elkobozták.

Buócz Béla főtanácsos befiliotta Rassay Károly és Gerle Imre domaszéki programbeszédét.

(A Délmagyarország munkatársától.)

A szegedi államrendőrség kapitánysága eddig csak a szociáldemokrata párt bejelentett gyűléseinek engedélyezését tagadta meg, az egyesült ellenzéki balpártnak azonban nem igen lehetett oka a panasza, aminek valószínűleg az a magyarázata, hogy a balpárt alig adott alkalmat az államrendőrség szegedi kapitányságának ilyen irányú intézkedésekre, mert nagyon kevés pártgyűlésre kért engedélyt ebben a választási kampányban. De ami késik, az nem mulik és így nem is kellett valami nagy meglepetést az a végzés, amelyet a kapitányság szombaton kézbesített ki Ottóvay Károlynak, az egyesült ellenzéki balpárt szegedi elnökének.

A pártelnökség ugyanis annak rendje és módja szerint bejelentette a rendőrségnek, hogy Rassay Károly és dr. Gerle Imre, mint a balpárt képviselőjelöltjei, vasárnap délután hat órakor tartják meg Domaszéken, az ottani gazdák kívánságára programbeszédjüket. A domaszéki választók ugyanis, akik közül néhányan résztvettek az egyesült baloldali ellenzék alsóközponti diadalünnepén, azt a jogos kívánságukat közölték a párt elnökségével, hogy szeretnék, ha a képviselőjelöltek Domaszéken is kifejték programjukat. Erre jó alkalom lesz az, hogy a szétszórt tanyák lakói vasárnap délután összegyűljenek Domaszéken, hogy megtartsák a mezőgazdasági egyesület közgyűlését. A pártelnökség és a jelöltek természetesen készsége-

sen vállalkoztak arra, hogy a domaszéki gazdák kívánságát teljesítik és nem számítottak arra, hogy szándékukat az államrendőrség szegedi kapitánysága egészen gyöngén megindokolt végzéssel meg-husíthatja.

A nevezetes végzés, amely beleillik a választási bokréta és amelyet dr. Buócz Béla rendőrfőtanácsos, a kapitányság új vezetője írt alá, arról értesítette a pártvezetőséget, hogy

a domaszéki programbeszédnek ellen elvi kifogása nincs ugyan, de a pártgyűlést még sem engedélyezi

Az engedély megtagadását azzal indokolja meg a rendőrkapitányság, hogy

vasárnap tíz politikai gyűlésre kértek és kaptak engedélyt a szegedi pártok, köztük az egyesült ellenzéki balpárt is, ezeken a gyűléseken a közrend biztosítása lekötő ugysszólván az egész szegedi rendőrségnyiséget és a tisztikart és így a domaszéki pártgyűlésre már nem maradna megfelelő nagyságu rendőri karhatalom, a kapitányság tehát nem garantálhatja a gyűlés rendjének biztosítását.

Az egyesült ellenzéki balpárt természetesen nem nyugodott meg a furcsa indokolású végzésben, hanem azt azonnal megtelebbezte dr. Szalay József kerületi főkapitányhoz, akinek a belügyminiszter legújabb rendelete értelmében huszonnégy órán belül meg kell hoznia másodfoku döntését.